

ning her i Thinget, saa at der altsaa i Fremtiden vil være Spørgsmaal om mere eller mindre at holde sig til Opholdskommunen. Under denne Forudsætning har denne Paragraf efter min Formening ikke den Betydning, som den havde før, og jeg tror, man gjerne kan sige, at det er en ren Skønssag, enten man vil gaa den ene eller anden Vej. Jeg for mit Vedkommende har Intet imod at gaa den Vej, som det ærede Udvalg har foreslaaet. Meget Mere har jeg derimod mod den sidste Del af den foreslaaede Bestemmelse; thi den beholder ganske sikkert ikke alene den Betydning, den vilde have efter Regjeringsforlaget, men den faaer, saavidt jeg skjønner, en større Betydning nu og navnlig en større Betydning derved, at den vælter en Masse flere Spørgsmaal over paa Administrationen og navnlig paa den ulykkelige Indvognsminister, end Tilfældet vilde være, dersom man fulgte Regjeringens Lovforslag. Imidlertid erkjender jeg Denjagtmaessigheden af den Foranstaltning, som der her er Spørgsmaal om, og da jeg ligeledes maa erkjende, at det er af Bigtighed at faae dette Punkt afgjort nogenlunde ens over hele Landet, ser jeg ikke, det kan ske paa nogen anden Maade; Spørgsmaalet kan maaske reduceres Noget overensstemmende med de Ytringer, der falder fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Afsig), nemlig ved blot at gjøre en Afskillelse mellem Understøttelser efter § 26 og andre Understøttelser, og derimod lade denne finere Distinktion mellem, hvad der er midlertidig, og hvad der er fast Understøttelse, falde; men vil man imidlertid holde paa dette, og at det skal afgjøres, da ser jeg, skjøndt Afgjørelsen selvsølgelig maa blive temmelig vilkaarlig, ingen anden Maade at gjøre det paa end den, som Udvalget har foreslaaet. — At det Forslag, der er stillet af det ærede 6te kongevalgte Medlem til § 17, er en ligefrem Forbedring, tror jeg ikke, man kan negte, jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende tilraade, at man vedtager dette Forslag; thi dersom det ikke vedtages, fremstiller det sig for mig, som der er en Feil i Hvertallets Forslag derved, at man udelukker Muligheden for disse Folk af at kunne erhverve noget andet Forsørgelsessted, skjøndt man ellers efter de i Lovforslaget giivne Regler vilde kunne det. — Hvad Endringsforlaget under Nr. 29 angaar, da deler jeg Udvalgets Betragtning af, at vi gjøre bedst i at lade disse Bestemmelser om de afsvigende Trossamfund gaa ud. Jeg opfatter det saaledes, hvad jeg ikke tror kan modsiges, at naar disse Bestemmelser gaa ud, forbliver det i denne Henseende, som det nu er. Jeg erindrer ikke, om det staaer i Udvalgets Betænkning, men det er i alt Fald blevet udtalt, at Paragrafen kun har Anvendelse her i Kjøbenhavn, men i det Mindste for den katolske Menigheds Vedkommende er det ikke alene den her i Kjøbenhavn, der har et særligt Fattigvæsen, men ogsaa den i Fredericia. Skjøndt jeg indrømmer, at der ikke er nogen Lov-

hjemmel for denne særlige Fattigforsørgelse, findes der imidlertid i Loven af 11te Februar 1863 om den kommunale Beskatning en Forudsætning af, at disse specielle Regler legalt bestaa, idet det nemlig siges, at Beskændere af disse Trossamfund skulle nyde en vis Moderation i deres personlige Kommuneskatter paa Grund af, at de have den særlige Byrde at skulle forsørge deres Trossbeskændere under en egen Fattigbestyrelse. Men jeg tror som sagt, at det er fuldkommen i sin Orden at vedtage Forslaget under Nr. 29, hvorved disse Bestemmelser udgaa af Lovforslaget, og hvorved det altsaa bliver, som det nu er. Dersom det ærede Thing følger dette, da er det ligefrem nødvendigt, at det ogsaa vedtager Forslaget under Nr. 30.

Saad nu de Forslag angaar, som ere stillede under Nr. 31 og 32, da vil jeg i dette Dieblit ikke gaa ind paa en Forhandling af et andet Lovforslag, som jeg tør antage, at der ikke er Stemmning for. Det vil i det Mindste erindres, at Lovforslaget om Udredelsen af forskjellige Afgifter er blevet standset efter det nedsatte Udvalgs Begjæring (Jesæn: Det var Hvertallets Begjæring). Ja, Mindretallet var dog nok ogsaa enig i, at Landet og Kjøbstæderne ikke vilde have Noget med hinanden at gjøre, og det er jo det, som der her er Tale om. Jeg skal blot minde om, at da dette Lovforslag blev fremlagt, som jeg opstattede det, efter Thingets egen Begjæring, er det ikke urimeligt, at jeg ogsaa er gaaet ud fra, at de deri indeholdte Regler eller i alt Fald lignende vilde blive gennemførte, og det har naturligvis været Grunden til, at jeg har optaget Bestemmelserne i dette Lovforslag nogenlunde i Overensstemmelse med denne Tanke; men, dersom jeg tør forudsætte, at det er Thingets Mening, at man ikke vil vide af noget Fællesskab mellem Kjøbstæderne og Landet, da holder jeg slet ikke paa Lovforslagets Bestemmelser. Jeg tror vistnok, at der kunde være nogen Opfordring til, navnlig ved Afgifter af denne Art, der maa siges at have en mere hændelig Karakter, som egentlig ikke med nogen Bestemthed kunne henlægges til nogen enkelt Kommune, at man der søgte en noget større Udredningskreds, end Tilfældet vil blive efter Lovforslaget; men vil man overhovedet gaa ind paa den Tanke, der er adopteret i Udvalgets Forslag, nemlig, at den største Kreds for Landets Vedkommende skal overtage hele Udgiften, da erkjender jeg, at den Indvending, som har været gjort imod Lovforslagets Bestemmelse, nemlig den, at der mangler en fælles Overbestyrelse, faar en stor Betydning, hvorimod jeg ikke skjønner — thi jeg har selvsølgelig været opmærksom herpaa — at Manglen af en fælles Bestyrelse havde en overveiende Betydning, naar det var bleven ved Lovforslagets Bestemmelse, hvorefter en Del af Udgiften skulde udredes af den vedkommende Kommune selv, idet det forekom mig, at der deri laa en Regulator